

Sygn. akt IV CSK 259/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa Syndyka Masy Upadłości Zakładów [...] w G.
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezydentowi Miasta G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 października 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 listopada 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2) zasądza od strony powodowej na rzecz Skarbu Państwa

**- Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 3600 zł (słownie:
trzy tysiące sześćset złotych) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zaskarżony skargą kasacyjną wyrok wydany został w dniu 8 listopada 2012 r., a zatem wniesiona od niego skarga kasacyjna spełniać powinna wszelkie wymogi formalne, wynikające z treści przepisów art. 398⁴ § 1-3 k.p.c.

Obowiązek przedstawienia przez skarżącego m.in. uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, a wynikający z art. 398⁴ § 2 k.p.c., wiąże się z instytucją tzw. "przedsądu", polegającego m.in. na możliwości Sądu Najwyższego odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). Ten możliwy sposób zakończenia postępowania kasacyjnego, a kolidujący niewątpliwie z intencją strony wnoszącej skargę kasacyjną dowodzi zrównania rangą obowiązku przytoczenia podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (art. 398⁴ § 1 pkt 2 k.p.c.) z obowiązkiem odrębnego przedstawienia oraz uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁴ § 2 k.p.c.). W odniesieniu do skargi kasacyjnej zachowuje aktualność utrwalone orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym wymagania obecnie uregulowane w art. 398⁴ § 1 pkt.2 i w § 2 k.p.c. mają samodzielny byt i nie mogą być traktowane zamiennie (postanowienie SN z dnia 29 czerwca 2005 r. V CSK 5/05, niepubl.; postanowienie SN z dnia 14 lipca 2005 r. III CZ 61/05 niepubl.; postanowienie SN z dnia 21 lipca 2005 r., V CSK 18/05, niepubl.).

Spełniając wymóg skargi kasacyjnej, określony w art. 398⁴ § 2 k.p.c., skarżący powinien zawrzeć w niej wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i wniosek ten uzasadnić wskazując na występowanie w sprawie przynajmniej jednej z okoliczności stanowiących przesłanki tzw. przedsądu, określone w art. 398⁹ § 1 k.p.c. i przedstawić odpowiednie argumenty prawne, uzasadniające występowanie ściśle określonej w ustawie przesłanki. Potrzeba przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania powinna być zatem uzasadniona przez skarżącego przy pomocy argumentów jurydycznych uzasadniających wystąpienie którejkolwiek z przesłanek precyzyjnie określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. (por. postanowienie SN z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05). Spełnienie tego wymogu nie jest tożsame z powołaniem się na przesłankę wymienioną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

i sformułowanie, także w piśmie z 14 kwietnia 2013 r., rozbudowanego pytania dotyczącego kwestii procesowej, powielającego uzasadnienie zarzutu zawartego w uzasadnieniu podstawy kasacyjnej. Ponieważ skarga kasacyjna powoda pozbawiona jest właściwie rozumianego sformułowania i uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania przeto wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania nie mógł zostać uwzględniony.

Uwzględniając więc odrębność obu przedmiotów regulacji w art. 398⁴ § 1 pkt 2 i w § 2 k.p.c. stwierdzić należy, że choć argumentacja skarżącego może się niekiedy w obu tych kwestiach nawet częściowo pokrywać, to jednak orzeczenie w przedmiocie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania zapada tylko po uprzednim dokonaniu oceny przyczyn kwalifikowanych przez ustawodawcę, a określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., gdyż tylko one i ich uzasadnienie mogą być przedmiotem tzw. "przedsądu" i decydują o jego wyniku.

Skoro więc skarga kasacyjna powoda pozbawiona jest adekwatnego uzasadnienia wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania, to Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia , działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., art. 99 k.p.c. oraz w odniesieniu do ich wysokości na podstawie § 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

aw

jw